

EVA HANIAKOVÁ

Narodila se 6. května roku 1954 v Heřmanicích v Podještědí, kde strávila celé své dětství. Už jako malá pomáhala rodičům s provozem rodinného pohostinství. Postupně se zlepšovala, a tak se od mytí nádobí dostala až k servírování. Od dětství hrávala s chlapci po škole fotbal. Do patnácti let závodně lyžovala, ve čtrnácti letech se umístila na 4. místě mistrovství republiky zemědělských jednot. Rodiče jí byli velkou oporou, když po základní škole v Jablonném odešla studovat do Prahy střední hotelovou školu. Bydlela v pokoji u známé rodičů. Při studiu již hrála v ženském týmu Slavia Praha.

Fotbal byl její životní náplní. Za tým Slavia Praha hrála ještě dlouhých 20 let. Reprezentovala u toho celou Českou republiku. Musela tvrdě trénovat, aby se vypracovala takhle vysoko. Po skončení její sportovní kariéry, začala trénovat ženský tým ve Spartě. Trénovala dokonce i reprezentaci. Právě fotbal, který provází celý její život, jí umožnil cestování po světě. Stala se také první a zatím jedinou ženou ve fotbalové síni slávy.

Rodinné zázemí Eva s manželem vybudovala ve Kbelích, kam se roku 1978 společně přestěhovali do neupraveného domu určenému k asanaci s vidinou pozdějšího nového bydlení. Dům zbourán nikdy nebyl, a tak si její rodina postupně upravila a žije v něm dodnes. S kbelskou komunitou je úzce svázaná. V závěru kariéry trénovala na kbelském Spartaku. Za zmínku určitě stojí také tradice, kterou do Kbel přinesla – turnaj O kbelský koláč. Vítěz celého turnaje si odnese koláč upečený přímo paní Haniakovou.

Srdce bojovnice prokázala, když porazila zákeřnou chorobu, která ji postihla v roce 2018. V tomto období se zrodila její myšlenka napsat knihu. Zároveň chtěla přenechat svůj odkaz mladším generacím. Kniha byla vydána roku 2022 pod názvem Císařovna fotbalu. Je stále velmi aktivní. Ve Kbelích se zapojuje do řady akcí, pravidelně zahajuje olympiádu v MŠ Letců, byla patronkou Olympiády dětí a mládeže na ZŠ Kbely.

Má dva syny a dohromady šest vnoučat. Všichni žijí velmi blízko sebe, proto Eva tráví hodně času s rodinou. Má také mnoho přátel, kterých si velmi váží a často se s nimi vídá. Dodnes udržuje vztahy se svými spolužáky, spoluhráčkami a hráčkami, které trénovala.

Jedním z mnoha citátů, jímž se v životě řídí zní: „Popřej mi Pane, abych v boji, který jde životem, měla odvahu udeřit a riskovat a mám-li vyhrát, dej, aby to bylo podle zákona a aby má víra a čest se udržely vysoko. A mám-li prohrát, dej, abych dovedl stát u cesty a pozdravit vítěze, až půjde kolem.“